

Τῇ Ἀ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

† Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου (†379), Γρηγορίου τοῦ θεολόγου (†391) καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (†407). Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος Πάπα Ῥώμης (†253)· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

* * * * *

Εἰς τὸν ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάζεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Κ ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{B8} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ⁶
Κ ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
 νη η ει σα α α α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
 ε ε ⁶

Ἡ Στιχολογία.

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{B8} η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψανπα γι δαμοι^{6 7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον^{Δ2} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^{6 7x}

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^{6 7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω ωντων^{6 7x}

Π^{B8} ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα^{6 7x}

Ρ^{B8} υ υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{6 7x}

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{6 7x}

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ωςμοι^{6 7x}

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ8

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νην της δε η σε ω ως μου 6

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος ⁴Βου ς

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται 6
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν 6

Τ α της χα ρι τος ορ γα να α 6 ν 6 τας κι θα
ρας τ8 Πνευ ματος 6 τας ευ ση μ8ς σα αλπιγγας τ8 8 κη
ρυγ ματος 6 τας φο βε ρον και ε ξα κ8 στον 9 εξ
υ υ ψ8ς η χ8 σας βρο ντας 6 και την δο ξαν τ8 Θε
8 6 γνω ρι ζ8 σας τοις πε ρα σι 6 τ8ς τρεις Κη ρυ κας 6 της
με γα α λης Τρι α δος Ι ω αν νην και Βα
σι λει ον α ξι ι ως 6 συν Γρη γο ρι ι ω τι μη σω
μεν 6

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

 χη ημου ε πι τον Κυ ριον

T α της χα ρι τος ορ γα να α τας κι θα

 ρας Πνευ ματος τας ευ ση μης σα αλπ ιγγ ας τ' 8 κη

 ουγ ματος τας φο βε ρον και ε ξα κ στον 9 εξ

 υ ψ ας η χ σας βρο ντας και την δο ξαν τ' Θε

 8 γ νω ρι ζ σας τοις πε ρα σι τ' τρεις Κη ρυ κας της

 με γα α λης Τρι α δος Ι ω αν νην και Βα

 σι λει ον α ξι ι ως συν Γρη γο ρι ι ω τι μη σω

 μεν

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

 ριον

T ης Τρι α δος οι προ μα χοι οι ευ σε βει

 ας οι προ βο λοι οι με τα τ' δω ω δε κα τρεις Α

 πο στο λοι οι εξ Ε δεμ α να βλυ ζον τες 9 το

ζω ων υ δωρ πο τα μοι και το προ σω πον της γης

ζω ηρ ρυ τως πο τι ζοντες θει οισ ρευ μα σι τα με

γα α λα στοι χει α τα την πι στιν ως περ κτι

σιν συ νι στω ω ντα α ξι ο χρε ε ως τι μα σθωσαν

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τς

Της Τρι α δος οι προ μα χοι οι ευ σε βει

ας οι προ βο λοι οι με τα τς δω ω δε κα τρεις Α

πο στο λοι οι εξ Ε δεμ α να βλυ ζοντες το

ζω ων υ δωρ πο τα μοι και το προ σω πον της γης

ζω ηρ ρυ τως πο τι ζοντες θει οισ ρευ μα σι τα με

γα α λα στοι χει α τα την πι στιν ως περ κτι

σιν συ νι στω ω ντα α ξι ο χρε ε ως τι μα σθωσαν

Ψαλμὸς ριγ' (116).

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λαοι

Ουκεισι λαλιαι φησιν ουδε λο

γοι λεγομενοι ων οχι ακοι ονται Αι αι φω

ναι αυτων εις παν γην γαρ και θαλασσαν ο

φθοοργος εξεδραμε των εν θεων και σοφων

Αι δα σκαλωντης κτισεως οθεν αριστοις αυ

των θειοις νομοις συγκροτειται και συνε

χεται προς μιαν ορθοδοξια παντα περατα

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυριου μεενει εις τον αιωνα

Τατ Πνευματος οργα ναα αληθει

ας τας σαλπιγγας τας τας Λογος Ρηητορας ευφη

μησωμεν φωναις ασματων τοις δογμασιν αυ

των οι επομενοι ικετευοντες αυτας

παρησιανως εχοντας προς τον Κυριον τα

τηησαι ειρηνην σταθηραν μεν εις αι

την οι κ̅ε̅ με ε νη̅ η̅ μιν δε πα σισυγ χω ρησιν̅

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἦχος Πα

Δ̅ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω̅ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι̅

Τ̅ Μ̅ Πα
α α ας μυ στι ι κας̅ ση με ρον του Πνε ευ
μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας̅ τους θε ο φορους
Δι̅
Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω ω ω μεν̅
Πα
τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω της Ε εκ
κλη̅ σι ι ι ι ας̅ με ε ε ε ε ε λο ος̅ ε
ναρ̅ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας̅
Κε̅ Δι̅
Τρι α α δα α μι α α α αν α πα α ρα αλ
Πα̅ Δ̅
λα α α α κτον̅ ου̅ σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
τη̅ η̅ η̅ η̅ τα̅ τους̅ κα̅ θαι̅ ρε̅ ε̅ τα̅ α̅ ας̅ Α̅ α̅
Κε̅ Δ̅
ρει̅ ει̅ ει̅ ου̅ και̅ Ορ̅ θο̅ ο̅ δο̅ ξων̅ προ̅ ο̅ ο̅ μα̅
Πα̅
α̅ α̅ χου̅ ους̅ τους̅ πρε̅ σβευ̅ ο̅ ο̅ ον̅ τας̅ παν̅ το̅ τε̅

ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ

χα α ας η η η η μων

Κ^{Πα} αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

^{Πα} ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Τ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α

ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε

νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο

η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ

σει θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε

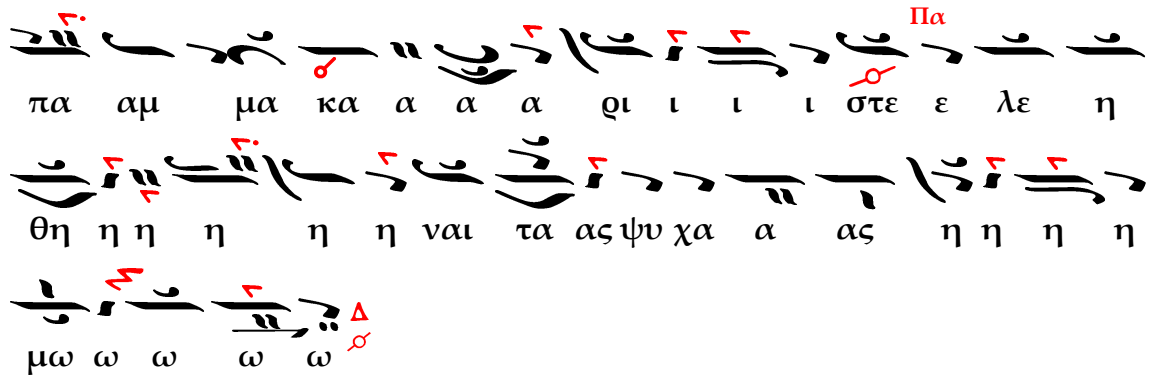
νο ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η η

η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων

τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι

φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο

ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη

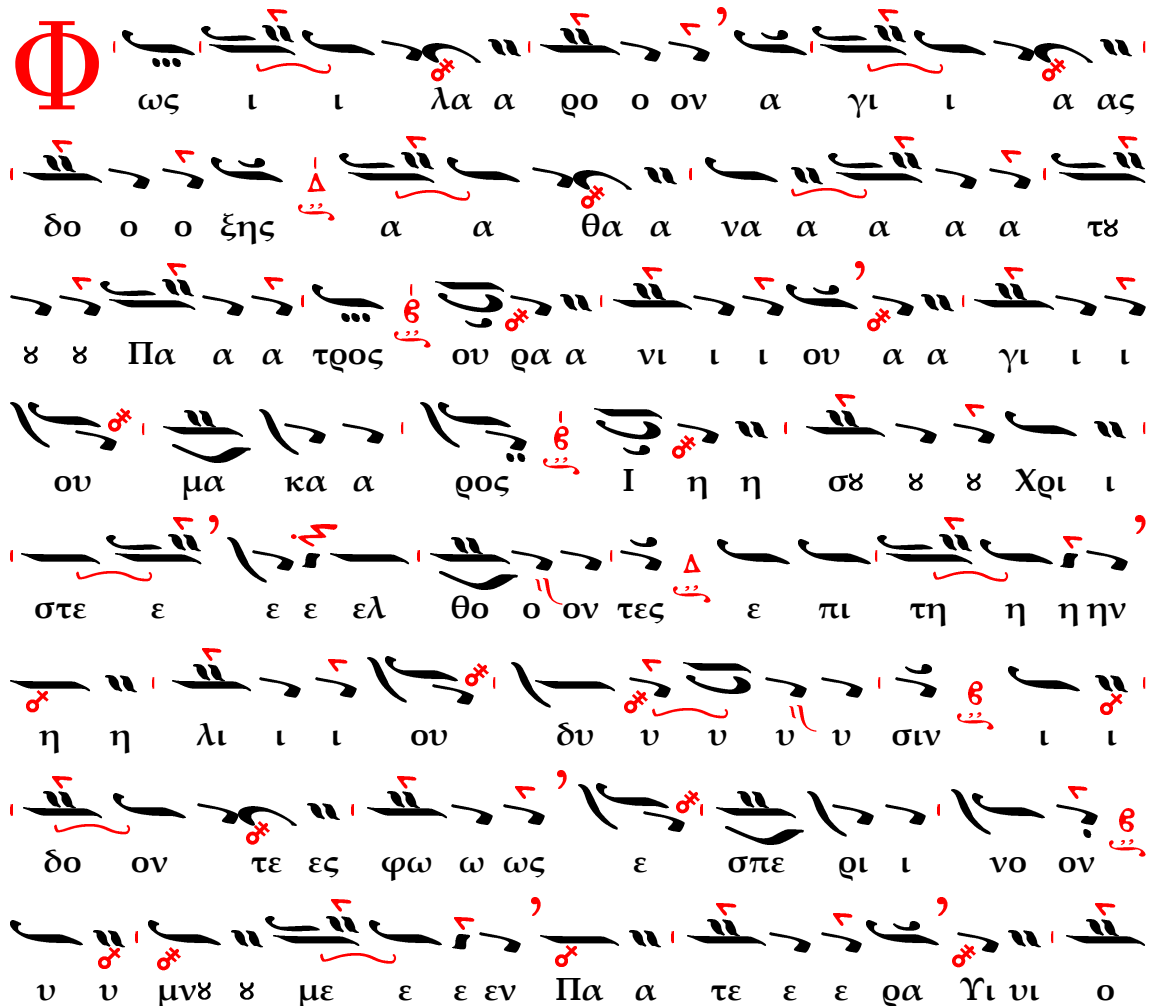

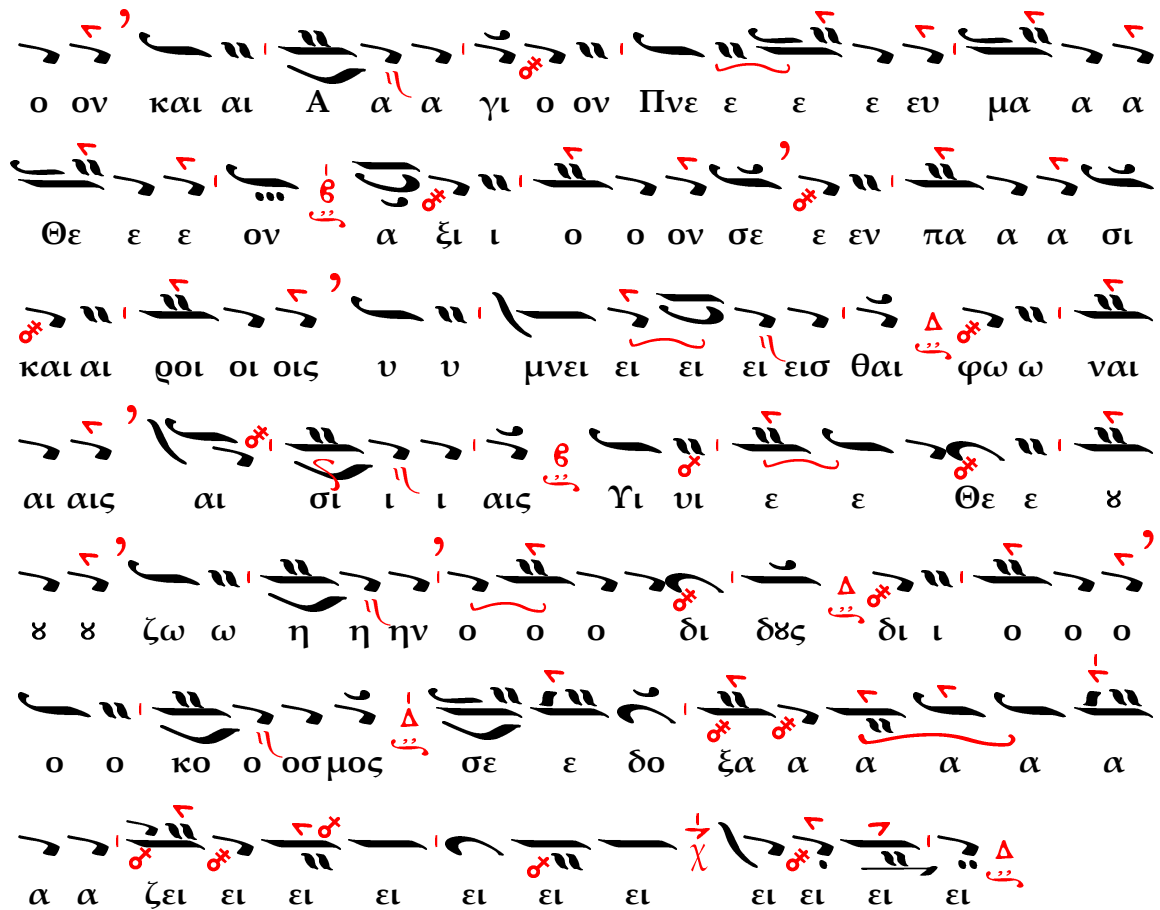
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

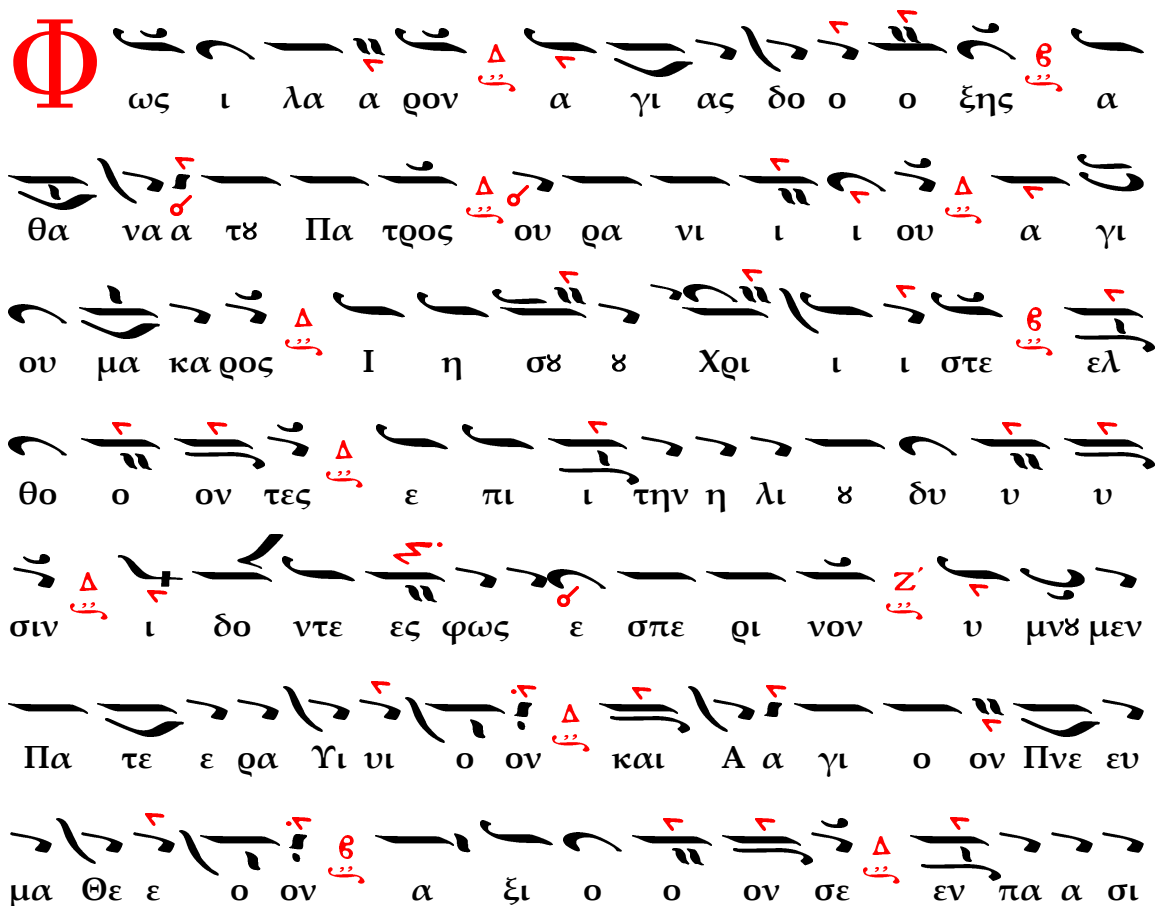
Ἦχος Δι-Θ

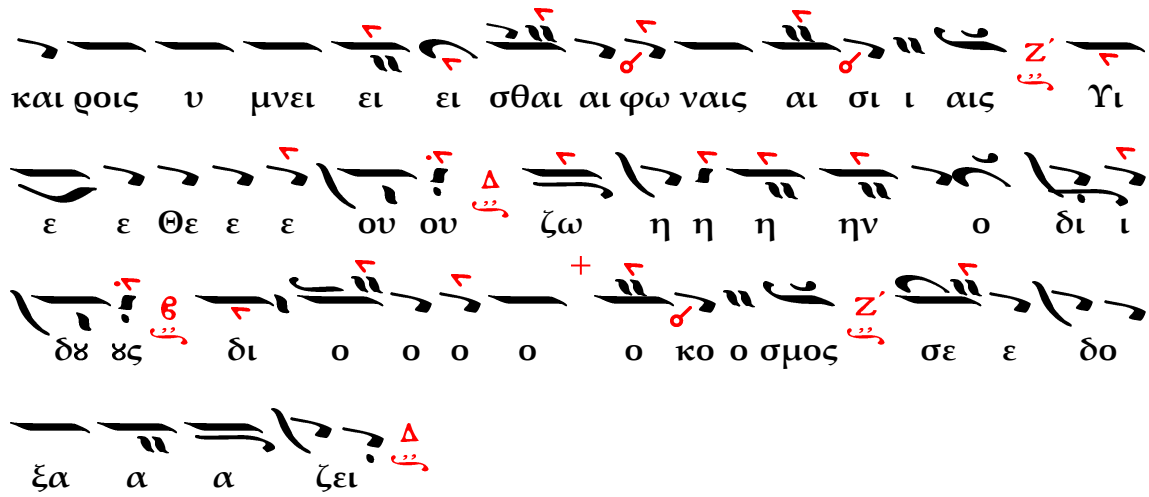

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

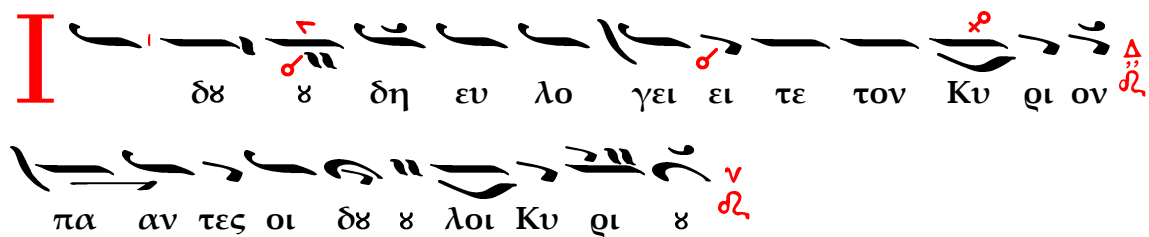

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

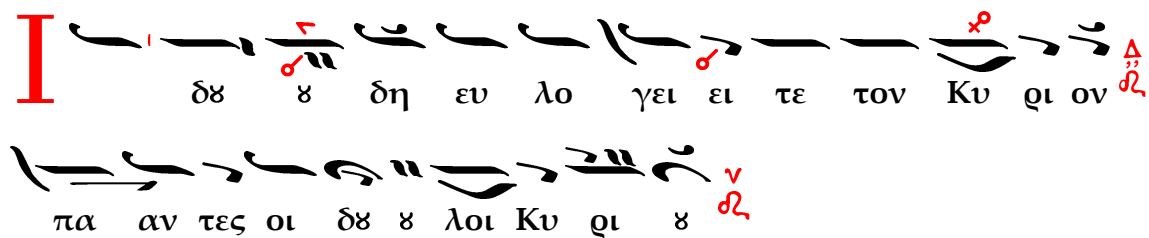
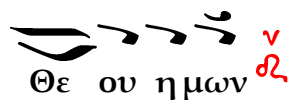
Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

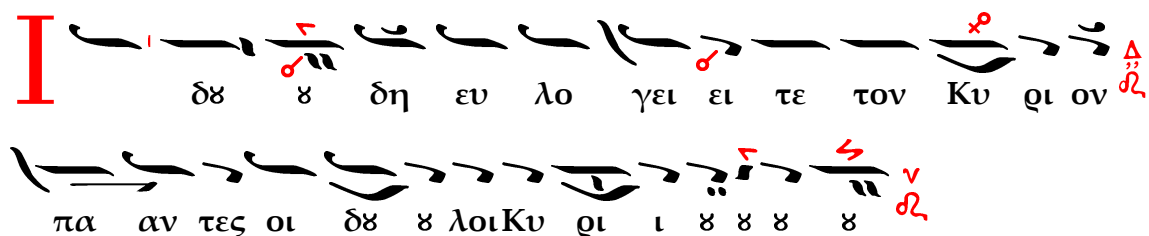
Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κσ ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

ᾠχος Δι-Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

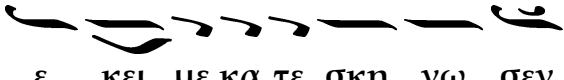
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

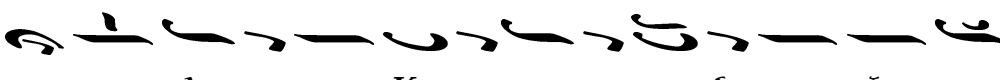
ᾠχος Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μς

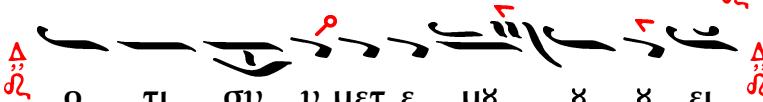
Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

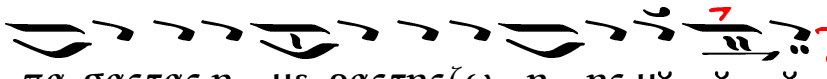
Τ
ο ε λε ος σ' Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μ'

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μ' 8 8 ει

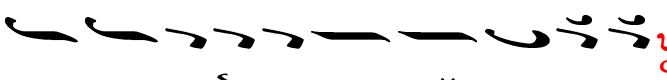
Τ
ο ε λε ος σ' Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

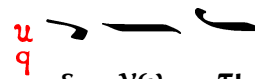

πα σαστας η με ρασηςζω η ης μ' 8 8

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Ο
Θε ος εν τω ο νο μα τι σ' σω σον με

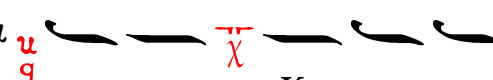

και εν τη δυ να μει σ' κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τ' στο μα τος μ'

Ο
Θε ος εν τω ο νο μα τι σ' σω σον με

και εν τη δυ να μει σ' κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μ'

Ο Θεος ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με ἐ ἐ ἐ

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠδὴ Δι-Θ

Ἡ βοῇ θεῖα ἀμπαρά Κυρι

ἔτῃ ποιήσαντος τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν ἡ ξει

ἡ βοῇ θεῖα μ

Ἡ βοῇ θεῖα ἀμπαρά Κυρι

ἔτῃ ποιήσαντος τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λά ξει

τὴν ψυχὴν σου Κύριος

Ἡ βοῇ θεῖα ἀμπαρά Κυρι ἔτῃ

ποιήσαντος τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν

ἡν

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ραν Γα ϕ

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μ^ϛ ει ^Δ το ε λε
ο ος σ^ϛ προ φθα α ^{Γα} σει ^Γ με ²²

Στίχος α'. ^{Γα} Ε ^Χ ξε λ^ϛ με εκ των εχ θρων μ^ϛ ο Θε
^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ τρω σαι αι με ^Γ ²²

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μ^ϛ ει ^Δ το ε λε
ο ος σ^ϛ προ φθα α ^{Γα} σει ^Γ με ²²

Στίχος β'. ^{Γα} Ρ ^Χ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη} α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^{Γα} δρων αι μα των σω σον
με ^Γ ²²

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μ^ϛ ει ^Δ το ε λε ο
ος σ^ϛ προ φθα σει ^Χ με ε ε ^Γ ²²

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(α' 8-11, 15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ'

αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κτίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεῖς· Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν

καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἑθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Εἴτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου.

Ἦχος Δι-Θ

Δι
ε ευ τε της ς ρα νι ς Τρι α δος οι οι λα τρε ευ
ται την ε πι ι γει ει ο ο ον Τρι α α δα των
θει ων Ι ε ραρ χω ω ωων ευ φη μη η η σω ω ω
ω μεν τον Γρη γο ρι ι ι ον της θε ο λο
γι ι α ασ τον ε πω ω ω ω ω ω νυ υ υ υ
μον τον Βα σι λει ει ο ον της Βα σι λει ει
α ασ τον φε ρω ω νυ υ υ υ μον και Ι ω αν
νην τον ο ον τω ως χα ρι τω ω ω νυ υ υ υ μον
της της σο φι ι ι ι ας βυ υ θς τς Πνευ μα τος

τά α ρει ει θρα τα ω κε α α νει ει ει ει

α τας πη γας τας α ει ει ει ει βλυ ζυ σας το

υ υ υ δωρ το ζω ω ω ων το αλ λο ο με ε ε ε

νον τς δι αυ γει εις μα α αρ γα ρι ι ι

τα ας τς ε πι γει ς φω ω στη η η ρα ας της

Εκ κλη σι ι ι ι ας τς οι οι οι οι α α α α

κας τα Α γλα ο κα α α αρ πα α α δε

ε εν δρα τς οι κο νο ο ο ο μς της χα α α α

ρι ι ι ι τος Χρι στς μς ς το στο ο μα

και της Τρι α δος τς υ πε ερ μα α α χς τς εξ

αυ της α με ε σω ως ε ε ελ λα α αμ πο με ε

νς και πρε σβευ ον τας α α πα α αυ στως υ περ

των ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Τς α να φθε ντα α ας αν θρα ακας εκ τς α στε

κτς πυ υ ρος οι δι αυ των φω τι ι σθε ε εν

τες πι στω ως α α νευ φη μη η η σω ω ω ω μεν

ου τοι οι γαρ τη προς αυ το ε νω ω σει ει ε ε εκ
 πυ υ υ ρω θε εν τες φω στη η η ρε ε ες τϠ
 κο ο ο ο σμϠ ε γε ε ε νο ο ο ο ντο ζω τι
 κη τοις πτω χοις χρη μα τι ι ζον τες δυ υ υ να μισ
 Πα τε ρα και Υι ον και Πνευ μα α α Α γι ι ον ευ
 σε βω ως α α να κη ρυ υτ το ο ο ον τες
 οι οι οις και η η μεις προ σει ειπω ω με ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν χαι ροις Τρι α δος τρι ας η
 θε ε ο ο ο σο ο ο ο φος

Ἦχος Πα

Τ Πα
 Ϡ Δα βιδ την σφεν δο νην την τρι πλο ο κον
 τϠ Σο λο μων τος σπαρτι ο ο ον το κο οκ κι ι ι ι
 νον το τϠ Λο γϠ φρα γγε λι ι ον τρι ι ι ι
 πλο ο ο ο κον τϠς σο φϠ ρς Ι ι ι ε ε ρα
 α αρ χας Βα σι λει ο ον το ο ον με ε ε
 γα αν Γρη γο ο ρι ι ο ο ον το ον θει ει ει ον

Δι
 Ι ω αν νην το ον Χρυ σο ο ο ο στο ο ο ο
 Πα
 μον πι στως α νε ε ευ φη μη η σω ω ω ω μεν
 τον νο η τον γα αρ Γο ο ο λι ι αθ τω α
 κρο γω νι αι ω λι ι θω ω κα α α τα α α λα α
 Δι
 βο ο ον τες την πι στιν προς ο μο νοι οι αν
 Πα
 η η η η γα α α α γον τω ε ρυ θραι ω τς
 Χρι ι στς πε ρι τει χι σα α αν τες αι αι
 Νη
 μα α α τι και τς θε ο κα πη η η λς αι ρε
 Πα
 σι α α α αρ χα ας των πε ρι ι βο ο ο λων της
 Δι
 θει ας τς Χρι στς ποι οι οι μνη ης μα κραν α
 Πα
 πε λα α σα α αν τε ες δι ι α α α τω ων λο
 Δι
 ο ο γων και ε ε ε τι την πι στι ι ιν στη ρι ι
 Πα
 ζς ζς ζς ζς σι και πρε σβε ευ ζς ζς σι ι ι Κυ υ ρι
 Δι
 ι ι ω ε λε η θη η η ναι αι τας ψυ χα α
 Πα
 ας η η η η μων

Ἦχος Νη ς

Ε^{Νη} πε φα νη Η χα ρι ις τς Θε ε ς πα α
α σι ιν αν θρω ω ω ω ποις ^Ππ παι δευ ς σα η η
^{Δι}Δι μας δι α των Δι δα α σκα α α λων τα η θη κο σμη η
^{Δι}Δι θε ε ντας τς τρο πς βελ τι ω ω θε ε ε ντα ας ^ΔΔ
^{Νη}Νη θε ο γνω σι α α ας αι αι αι γλη τον νς εν πε ρι
^{Δι}Δι λα α αμ φθη η η η ναι ^νν δι ο κρα α α ξω
^ΔΔ ω ω ω με εν ^ΔΔ Τρι α ας α γι ι ι α Κυ ρι
^ΔΔ ι α τς πα α ντος ^ΔΔ ταις των τρι ων σς ποι με ε
^{Δι}Δι νων προ ο ο σε ε ε ευ χαις ^{Νη}Νη το σον ποι μνι ο ο
ον τς ς ς το ο εν ει ρη νη συ υν τη η η η
^{Δι}Δι ρη η η η σον ^νν α σφα λως και αι α λυ υ υ πως και
^νν σω ω σον ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς ^νν

Ἦχος Πα ς

Τ^{Πα} ρι ας α γι α α και αι αι προ σκυ υ υ υ
υ υ υ νη τη ^ΠΠ δο ξα τη σο φη η η προ νοι

οι α α α α σθ ο ο ο τι τρι ισ σθς με γα α
 λθ ς ςς φωω στη η η ρας τοις αν θρω ω ωποις εξ α
 ανθρω ω πων ε χα ρι ι ι ι σω τω φω τι ι
 λα αμ πα α α δς ς χς ς ς ντας της ση η ης ε
 πι ι γνω ω σε ε ε ε ως και τη αι αι γλη η φρου
 υ υ κτωω ρς ς ς ντας των σω τη ρι ω ων σθ και σε
 ε πτω ω ων θε ε λη μα α α α των δι ω ων
 η η Οι οι οι κς ς με ε ε νη φω ω ως γνω
 ω σε ε ε ως πλς τς σα την σην δο ξα α αν αυ
 γα α ζε ε ε ε ται και προς την βα σι λει α
 α αν σθ την μα κα ρι ι ι α αν σπε ε ευ δει τς
 των η μας ταις θει ει αι αις υ υ υ πα α κς ς ς
 ειν πει ει θς ς σα α δι δα σκα λι ι ι ι αις
 και αυ τη η η των ε ευ χων των υ περ η μω
 ων ε πα α α α κς ς ς ς σον ως Θε ος πα
 α νοι οι οι κτι ι ιρ μω ων και τας ψυ χα α α ας

η η η η μων σω ω σον ω ωςφι λα α αν θρωω ω ω
πος

Δόξα.

Ἦχος Πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Τ ς Ι ε ραρ χα ας τς ς ς Χρι ι στς και των
Πα τε ε ε ρων κλε ε ε ε ε ο ος της πι ι

Πα
στε ε ως τς πυ υ υρ γς ς και των πι στων Δι δα σκα
Δι
α α λς και φυ υ λα α α α κας συ νελ θον τες

Πα
ω ω φι λε ε ε ε ο ο ο ορ τοι α σμα τι
κοι οis ε ε ε γ κω ω μι ι ι οis υ μνη σω ω ω μεν

λε ε γο ο ο ο ντες χαι αι αι αι αι αι αι
ροις της Εκ κλη σι ας φω ω στηρ Βα σι λει ει ε ε ε

Κε
σο ο φε και στυ λε α α α πε ρι ι τρε ε ε ε
πτε χαι αι αι αι αι ροis ο νς ς ς ς ο ς ρα

^Μ
 α ν ι ι ι ος ^Δ α ρ χ ι ε ρ ε υ μ ε γ ι ι σ τ ε ^{Πα} ^Δ θ ε
 ο λο γ ε ε ε Γ ρ η γ ο ο ρ ι ι ι ι ε ^Π χ αι αι ρ ο ι ς
 ω χ ρ υ σο λο γ ε πα α γ χ ρ υ υ σ ε ε Ι ι ι ω ω α
^Δ ^{Πα}
 α αν ν η ο της με τα α νοι οι οι ας δι α π ρ υ υ
 υ υ σ ι ι ος κ η η η η ρ υ ξ ^Π α λ λ ω Πα τε ρ ε ς
^{Κε}
 τ ρ ι σο ο λ β ι ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
^Δ
 μ η πα υ σ η η σ θ ε α ει π ρ ε σ β ε ε ε υ ει ει ν Χ ρ ι ι ι
^{Πα}
 σ τ ω ^Δ υ πε ρ των πι σ τ ει και πο ο ο θ ω τε λ θ ς ς
^Δ
 θ ν των υ υ μ ω ν τ η ν πα ν ι ι ι ι ε ε ε ε ρ ο ν ^Δ
^{Πα}
 και θ ει α αν πα ν η η η γ υ υ υ υ ρ ι ν ^Π

Καὶ νῦν.

^{Πα} Ἦχος ^{Πα}

^{Πα}
Κ αι ν υ υ υ υ ν και αι αι α α ει και ει ς
 τ ς ς αι αι ω ω ω ν α ς των αι ω ω ω
 νων α α α μην ^Π

^{Πα}
Τ η ν των Πα ρ θε ν ω ω ν κα λ λο ο ν η ν και αι χα α ρ μο

νη ην των νο ο ο ο ων την μο ο νη ην Θε ε ε
 ο ο το ο ο κον και των πι στων α ρα γε ες
 Δι πε ρι τει ει χι ι ι ι σμα συ νελ θον τες ω
 ω φι λε ε ε ε ο ο ο ορ τοι Πα α σμα τι κοι
 οισ ε ε εγκω ω μι ι ι οισ υ μνη σω ω μεν λε
 ε γο ο ο ο ντες Νη Πα χαι αι ροις παρ θε νο μη η η τορ
 Δι α α γνη λυ χνι ι α α α χου υ σα α αυ γης
 Πα και πυ λη ε ε ε πα ρα α νι ι ι ι ε
 Κε χαι αι αι αι αι ροις σκη η νη η η η α γι α α
 Κε σμα α α α τος η τον Θε ο ον χω ρη η η η
 Πα σα α α α σα εν μη τρα σδ δ δ πα να α
 Κε χρα α α α ντε χαι αι ροις των δ ρα νι ι ι ων
 Πα τα γ μα α τω ων υ υ υ πε ερ τε ε ε ρα α α πα
 α ντων α συ γ κρι ι ι ι τως δι ο μη τρα ναν
 Κε δρε Δε ε σποι οι να α α α α α α α α
 Δι α μη λει ει ει πης Πα φρ ρ σα α α τς δ δ δ

Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εἰς τὸν στίχον. Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Σ α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν

σα αλ πι γ γι ι ι α σμα α α τω ων χο ρευ σω

μεν ε ορ τι ι α και σκιρ τη σω μεν α γαλ

λο ο ο με ε ε ε νοι εν τη παν δη μω πα

νη η γυ υ υ ρει τω ων δι ι δα σκα α α α

α λω ων η η η μων βα σι λεις και αρ χο ον τες

συν τρε χε ε ε τω ω ω ω σαν και τς Ι ε

ραρ χας κρο τει τω σα αν ε εν υ υ μνοις ως δογ μα α

των βλυ σα αν τας πο τα μους υ περ με γε θει εις τρεις καλ

λιρ ρο ς α ει ζω ω ς ς τδ Πνε ε ε ε ευ

μα α α α τος ποι με νες και δι δα σκα α λοι τς

της σε πτη ης Τρι ι α α δος τρι σς Ι ε

ε ρο ο μν υ ζας σου νελ θον τες ε ευ φη η μη
 η η η η σω ω ω ω μεν οι φι λο σο
 φοι οι οι τς ςς σο ο φςς οι Ι ε ροις τςς ποι οι
 με ε νας οι α μαρ τω ω λοι οι οι τς ςς προ
 στα α α α τας οι πε νη τες τςς πλς ς τι ι
 ζας οι εν θλι ψε ε σι ι ι τς ςς πα ρα α
 μν θς ς ς εν τας τςς συ νο δι τας οι ο ο
 δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα α ασ ση η τςς
 κυ υ βερ νη η η η τας οι παν τες τςς παν τα χου θερ
 μω ως προ φθα α α νο ο ο ον τας θει ςς Αρ χι
 ι ε ε ρα αρ χας εγ κω μι α α ζο ον τες
 ου ου τω ως ει ει πω ω ω μεν παν να γι
 οι Δι δα α α σκα α α α λοι σπε ε ε ε
 ε ε ευ σα α α σπε ευ σα α τε ε ε ε
 ε ε γε ε ε ε ε ξε λει ει ν τςς
 πι ι ι ςς εκ των τς ς βι ι ι ου ου σκαν

δα α α λων και ρυσαι κο ο λα α σε ε ε
 ων των αι ω νι ι ι ων η η μας

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε

νε και δο ξα ζο μεν σε οι πιστοι οι κα τα χρε ε ος

την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι

αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω

ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ρεις με γι ϑςφω ϑη ρας της τρι ση λι ϑ θε
ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λιρ ρυ
τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευσαν τας
Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο λο γον Γρη
γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α αν νη τω
την γλωτ ταν χρυ σορ ρη μο νι παντες οι των λο γων
αυ των ε ρα ϑαι συν ελ θον τες υ υ μνοι οἱς τι

μησω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι υ περ η
μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Δόξα. Ἕτερον.

Ἦχος Δι-Θ

Ω ς των Α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι
κῃ με νης δι δα σκα λοι τω δε σπο τη των ο λων πρε
σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κῃ με νη δω ρη σα
σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *